

การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

THE DEVELOPMENT OF ENGLISH-SPEAKING ABILITY USING TASK-BASED LEARNING
OF PRATHOMSUKSA 5 STUDENTS

ดีสพงษ์ อัมภพล^{1*}, รศ.ดร.ประยงค์ กลั่นฤทธิ์² และ ดร.กิตติพร โนนคู่เขตโขง²

Deesapong Umpapol^{1*}, Assoc.Prof. Dr.Prayong Klanrit², Dr.Kittiporn Nonkhukhetkhong²

¹สาขาการสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้พูดภาษาอื่น คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
จังหวัดอุดรธานี 41000

²คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี 41000

¹Program in Teaching English to Speakers of Other Languages Faculty of Humanities and Social Sciences,
UdonThani Rajabhat University, Udon Thani 41000 Thailand

²Faculty of Humanities and Social Sciences, UdonThani Rajabhat University, Udon Thani 41000 Thailand

*Corresponding author: E-mail: deesapong.um@gmail.com

รับบทความ 25 ธันวาคม 2561 แก้ไขบทความ 26 สิงหาคม 2562 ตอรับบทความ 2 กันยายน 2562 เผยแพร่บทความ มกราคม 2563

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังเรียน และเพื่อศึกษาเจตคติต่อการสอนพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวิถีธรรมแห่งมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 21 คน ได้มาโดยใช้วิธีสุ่มแบบกลุ่ม แบบแผนการวิจัย แบบกลุ่มเดียว ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 12 แผน แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ และแบบวัดเจตคติต่อการสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน การดำเนินการทดลองใช้ระยะเวลา 12 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 24 ชั่วโมง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบทีแบบกลุ่มเดียว และการทดสอบทีแบบไม่เป็นอิสระ ผลการวิจัยสรุปได้ ดังนี้ 1) นักเรียนมีคะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 171.06 คิดเป็นร้อยละ 68.43 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 208.11 คิดเป็นร้อยละ 83.24 ซึ่งนักเรียนมีคะแนนหลังเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 และเมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย พบว่า ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 2) นักเรียนมีเจตคติต่อการสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นภาระงานอยู่ในระดับดี

คำสำคัญ: การพัฒนาความสามารถด้านการพูด, การเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

ABSTRACT

The purposes of this research were to study and compare the English-speaking ability before and after learning through task-based learning of Prathomsuksa 5 students, and to study the students' attitude towards teaching English speaking using task-based learning. The samples consisted of 21 Prathomsuksa 5 students at Vithidham School of Sakon Nakhon Rajabhat University, Mueang District, Sakon Nakhon Province, in the first semester of the academic year 2018. They were selected by cluster random sampling. The design of this research was a one group pretest-posttest design. The research instruments were 12 lesson plans, an English-speaking ability test and an attitude questionnaire. The experiment lasted twelve weeks, 2 hours a week, or 24 hours for all. The mean, standard deviation, percentage t-test for one sample and t-test for dependent samples were employed to analyze the data. The findings for this research were as follows: 1) The students' pretest and posttest scores on English-speaking ability were 171.06 (68.43 %) and 208.11 (83.24 %) respectively, that is, the students' the posttest mean scores were higher than the assigned criteria of 70 percent. When comparing the difference of the mean scores, the students' English-speaking ability after learning through the task-based learning was significantly

higher than that of the pretest, and 2) The students' attitude toward teaching English speaking using task-based learning was at a good level.

Keywords: Development of English-Speaking Ability, Task-Based Learning

บทนำ

ในสังคมยุคปัจจุบันมีความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีและมีการพัฒนาในหลาย ๆ ด้าน อยู่ตลอดเวลา ทำให้มีความสะดวก รวดเร็วมายิ่งขึ้น ผู้คนสามารถติดต่อสื่อสารกันได้ตลอดเวลาในทั่วโลกอย่างรวดเร็ว อีกทั้งยังมีความก้าวหน้าทางอุตสาหกรรม จึงเกิดความสะดวกรวดเร็วในการคมนาคม ทำให้แต่ละประเทศมีความใกล้ชิดกันยิ่งขึ้น การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวันเนื่องจากเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การประกอบอาชีพ และการสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก ความหลากหลายของวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมนำมาซึ่งความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นได้ดีขึ้น มีความตระหนัก เรียนรู้เพื่อทำความเข้าใจ ความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม และประเพณี การคิด การอยู่ร่วมกันในสังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศและสามารถใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้นและมีวิสัยทัศน์ในการดำรงชีวิต และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิตอย่างถูกต้อง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 1)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ได้กำหนดให้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน จัดการเรียนการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม นักเรียนจะต้องมีความมั่นใจและกล้าแสดงออก มีเจตคติที่ดี ซึ่งก่อให้เกิดประสบการณ์ตรงในการใช้ภาษาอังกฤษ ฉะนั้นการจัดการเรียนการสอนภาษาที่ดี ควรจัดกิจกรรมให้หลากหลายทั้งกิจกรรมการฝึกทักษะทางภาษาและกิจกรรมการฝึกผู้เรียนให้รู้วิธีการเรียนภาษาได้ด้วยตนเอง เพื่อศึกษาต่อรวมทั้งการประกอบอาชีพ ซึ่งเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พึ่งพาตนเอง (Learner Independence) และนำไปสู่การเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 4-6)

จากการรายงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวิถิธรรมแห่งมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ปีการศึกษา 2560 พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่น่าพอใจ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยเฉลี่ยเพียงร้อยละ 61.51 ซึ่งต่ำกว่าเป้าหมายที่โรงเรียนกำหนด คือ ร้อยละ 75 โดยเฉพาะทักษะการพูดภาษาอังกฤษ นักเรียนมีคะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพียงร้อยละ 48.00 ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับต่ำ (ฝ่ายวิชาการ โรงเรียนวิถิธรรมแห่งมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, 2559) ซึ่งมีสาเหตุมาจากการเรียนการสอน และปัญหาจากตัวนักเรียน นักเรียนขาดความพร้อม ไม่สนใจในการเรียน ความแตกต่างในพื้นฐานภาษาอังกฤษทำให้กิจกรรมการเรียนไม่เสร็จสิ้นตามเวลาที่กำหนด นักเรียนไม่สามารถใช้คำศัพท์และโครงสร้างที่เรียนไปแล้วในการพูดได้ ไม่กล้าแสดงออก อยากรู้จะใช้ภาษาอังกฤษในการสนทนาได้ตอบไม่ว่าจะกับชาวต่างชาติและเพื่อนร่วมชั้น กลัวการออกเสียงและการพูดผิดหลักไวยากรณ์ จึงทำให้ผู้เรียนขาดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ ทำให้นักเรียนไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องและคล่องแคล่ว ดังนั้น จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องหาแนวทางแก้ไขปัญหานี้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดของนักเรียนให้ดีขึ้น

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนพูด พบว่า การสอนพูดภาษาอังกฤษมีหลากหลายวิธี แต่หนึ่งวิธีที่ส่งเสริมและเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกพูด คือ การสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task-based Learning) ซึ่งเป็นงานที่มอบหมายให้นักเรียนลงมือทำในขณะจัดการเรียนการสอน กิจกรรมหรือภาระงานที่ได้รับมอบหมายมีกระบวนการคิดจากข้อมูลทางภาษา เพื่อให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายโดยใช้ภาษาเป็นสื่อกลางในการสื่อสารตลอดจนเป็นเครื่องมือในการปฏิบัติงาน เน้นความหมายในการสื่อสารมากกว่ารูปแบบทางภาษาและใช้ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน เข้ามาประกอบหรือเชื่อมโยงกันในภาระงาน เพื่อให้ภาระงานนั้นเสร็จสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ปรากฏเป็นชิ้นงาน และนักเรียนได้ฝึกการใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ในภาระงานที่ได้รับมอบหมายในแต่ละครั้ง ดังที่ Willis (1996, pp. 38-64) ได้กล่าวว่า ภาระงานที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน โดยให้นักเรียนได้ใช้กระบวนการคิดผ่านข้อมูลที่นำมา ส่วนครูเป็นผู้ควบคุม ดูแล และให้คำแนะนำ กระบวนการนี้สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการเรียนรู้ภาษาโดยมีขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นภาระงานโดยมีขั้นตอน ดังนี้ 1) ขั้นตอนทำภาระงาน (Pre-task) 2) ขั้นตอนทำภาระงาน (Task Cycle) ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ได้แก่ 2.1) ภาระงาน (Task) 2.2) การวางแผน (Planning) 2.3) การรายงาน (Report) 3) ขั้นตอนเน้นความรู้ทางภาษา (Language Focus) ประกอบด้วย 3.1) ขั้นวิเคราะห์ภาษา (Analysis) 3.2) ขั้นฝึกใช้ภาษา (Practice)

ในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 นั้น ผู้วิจัยเห็นว่า ภาระงานจะเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาความสามารถด้านการพูด นักเรียนจะต้องทำงานเป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม เพื่อแบ่งปันความคิดเห็นและเจรจาต่อรองความหมายผ่านการปฏิสัมพันธ์ ซึ่งผู้วิจัยเลือกใช้ภาระงาน 2 ประเภท คือ 1) ภาระงานจิ๊กซอว์ (Jigsaw Task) และภาระงานการหาข้อมูลที่หายไป (Information-gap Task) ซึ่งภาระงานจิ๊กซอว์มีการจัดการเรียนรู้โดยให้นักเรียนทำงานร่วมกันเป็นคู่หรือกลุ่ม นักเรียนแต่ละคนจะได้ส่วนของข้อมูล แล้วต้องนำมาทำงานร่วมกัน เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน จะต้องถามและตอบเพื่อนำข้อมูลมารวมกันให้เป็นเรื่องราวที่ถูกต้องสมบูรณ์เพียงเรื่องเดียว ซึ่ง Pica, Kanagy & Falodun, (1993, pp. 9-34) ได้กล่าวไว้ว่า ภาระงานจิ๊กซอว์ (Jigsaw Tasks) เป็นภาระงานที่กระตุ้นให้นักเรียนได้เจรจาต่อรองความหมายได้ดีกว่าภาระงานอื่น ๆ และภาระงานการหาข้อมูลที่หายไป (Information-gap Task) เป็นภาระงานที่ต้องทำงานเป็นคู่ นักเรียนทั้งสองต้องแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน การจัดการเรียนการสอนโดยใช้ภาระงานจิ๊กซอว์และภาระงานการหาข้อมูลที่หายไป มาใช้ในการสอนพูดภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนทำงานร่วมกันเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน นอกจากนี้ภาระงานนี้ยังสามารถกระตุ้นให้นักเรียนได้พูดโต้ตอบและมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมในห้องเรียน และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษอีกด้วย สอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพสามารถพัฒนาศักยภาพและคุณลักษณะในด้านต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ นิรมล วรมัต (2551, หน้า 60) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลปรากฏว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนและสอดคล้องกับงานวิจัยของ ผกาภาศ เมฆศรี (2554, หน้า 77) ที่ได้ศึกษาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลปรากฏว่าความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

จากปัญหาและความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจและนำขั้นตอนและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อช่วยพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนวิจิตรธรรมแห่งมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ซึ่งการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานจะช่วยพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ดังนั้น ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยต้องการศึกษาว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นภาระงานทำให้มีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่ และนักเรียนมีเจตคติต่อการสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นภาระงานอยู่ในระดับใด ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการสอนพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นภาระงานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียน
2. เพื่อศึกษาเจตคติที่มีต่อการสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ การสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน
2. ตัวแปรตาม ได้แก่
  - 2.1 ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ
  - 2.2 เจตคติต่อการสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เป็นโรงเรียนสาธิตของมหาวิทยาลัย ในจังหวัดสกลนคร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเขต 1 จำนวน 1 โรงเรียน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 21 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวิจิตรธรรมแห่งมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จังหวัดสกลนคร จำนวน 21 คน ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบสุ่ม (Cluster Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้การสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูด จำนวน 12 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 24 ชั่วโมง โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00
2. แบบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเป็นแบบคำถามตอบปากเปล่าใช้วัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน โดยมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.92
3. แบบวัดเจตคติต่อการสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน จำนวน 1 ชุด โดยใช้การวัดตามวิธีของลิเคิร์ท (Likert Scale) เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) จำนวน 20 ข้อ ซึ่งได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 ทุกข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทำการสอบก่อนเรียน (Pretest) โดยใช้แบบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบทดสอบปากเปล่า (Oral Test) จำนวน 1 ชุด 10 ข้อ 250 คะแนน ให้นักเรียนเข้าสอบครั้งละ 1 คน โดยใช้เวลาไม่เกิน 10 นาทีต่อคน ในสองสัปดาห์ีกก่อนการทดลอง ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยอีก 2 คนให้คะแนน ตามเกณฑ์การตัดสินการให้คะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของ Harris (1996, p. 97)
2. ผู้วิจัยดำเนินการจัดกิจกรรมการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างตามแผนการจัดการเรียนรู้การสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 12 แผน โดยใช้ภาระงานจิ๊กซอว์ (Jigsaw Task) จำนวน 6 แผน และภาระงานการหาข้อมูลที่หายไป (Information-gap Task) จำนวน 6 แผน
3. เมื่อดำเนินการทดลองครบตามแผนการจัดการเรียนรู้การสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยทำการทดสอบหลังเรียน (Posttest) กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบทดสอบชุดเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนเรียน
4. นำแบบวัดเจตคติต่อการสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ให้นักเรียนเลือกแสดงความคิดเห็นต่อข้อความในแบบวัดเจตคติ
5. ตรวจสอบให้คะแนนการทดสอบหลังเรียน และแปลค่าคะแนนแบบวัดเจตคติ แล้วนำผลคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน สรุปและอภิปรายผลการทดลอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้สถิติวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ และทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

1. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาประสิทธิภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ การหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) และ การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรของ Scott
2. สถิติที่ใช้ในการหาค่าสถิติพื้นฐาน โดยใช้วิธีคำนวณจากโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ได้แก่ ร้อยละ (Percentage), ค่าเฉลี่ย (Mean), และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน โดยวิธีคำนวณจากโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย ได้แก่ 1) เปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนกับเกณฑ์ ร้อยละ 70 โดยใช้การทดสอบทีแบบกลุ่มเดียว (One-sample t-test) 2) เปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การทดสอบทีแบบไม่อิสระ (t-test for Dependent Samples)

สรุปผลการวิจัย

1. นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน คะแนนทดสอบก่อนเรียนเท่ากับ 171.06 คิดเป็นร้อยละ 68.43 และค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบหลังเรียนเท่ากับ 208.11 คิดเป็นร้อยละ 83.24 ซึ่งนักเรียนมีคะแนนหลังเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 และเมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย พบว่า นักเรียนมีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นภาระงานมีเจตคติต่อการสอนพูดภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับดี

การอภิปรายผล

1. ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 171.06 คิดเป็นร้อยละ 68.43 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 208.11 คิดเป็นร้อยละ 83.24 คะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และนักเรียนได้คะแนนการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1 ของการวิจัย เนื่องจากเหตุผลดังต่อไปนี้

1.1 ประการแรก จากการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษที่เรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ทำให้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ทั้งนี้เพราะรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ซึ่งผู้วิจัยได้ยึดตามแนวคิดของ Willis (1996, pp. 38-64) ภาระงานที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน โดยให้นักเรียนได้ใช้กระบวนการคิดผ่านข้อมูลที่ได้มา ส่วนครูเป็นผู้ควบคุมดูแลและให้คำแนะนำ ซึ่งประกอบด้วย 3 ขั้นตอนนี้ 1) ขั้นก่อนทำภาระงาน (Pre-task) 2) ขั้นทำภาระงาน (Task Cycle) 3) ในการจัดการเรียนการสอนเช่นนี้ เป็นการมอบหมายให้นักเรียนทำภาระงาน ส่งเสริมให้นักเรียนนำภาษาที่ได้ฝึกฝนไปใช้ได้อย่างอัตโนมัติ เพื่อให้สามารถพูดภาษาอังกฤษในการสื่อสารและในทำภาระงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ นักเรียนยังสามารถนำความรู้และประสบการณ์ทางภาษาที่ได้ฝึกฝนจากการทำภาระงานไปใช้ในสถานการณ์จริงได้ เช่นเดียวกับ Brumfit (1984, p. 65) Ellis (1984, p. 32) และ Littlewood (1984, pp. 17-18) ที่ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานที่เป็นเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ภาษาที่สอดคล้องกับสถานการณ์จริง นอกจากนั้นยังส่งเสริมความมั่นใจในการใช้ภาษาจนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารมากยิ่งขึ้น ส่งผลให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่วอย่างเป็นธรรมชาติ ซึ่งยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Pica, Kanagy & Falodun (1993, pp. 19-20) การจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานจิ๊กซอว์ (Jigsaw Task) และภาระงานการหาข้อมูลที่หายไป (Information-gap Task) และนำมาใช้ในการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในบริบทการสนทนาภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ การใช้ภาระงานในการสอนในห้องเรียนภาษานั้น ภาระงานจิ๊กซอว์ มีการจัดการทำกิจกรรมโดยให้นักเรียนที่มีส่วนของข้อมูลบางส่วนที่ไม่สมบูรณ์ และให้นักเรียนทำงานเป็นคู่หรือกลุ่ม เพื่อนำข้อมูลสองส่วนมารวมกันให้เกิดเป็นเรื่องราวที่สมบูรณ์ และภาระงานการหาข้อมูลที่หายไป มีการจัดการทำกิจกรรมโดยให้นักเรียนคนที่ 1 และคนที่ 2 ต่างมีส่วนของข้อมูลที่ขาดหายไป ดังนั้น นักเรียนต้องทำงานร่วมกัน โดยนักเรียนคนหนึ่งจะต้องเป็นคนขอข้อมูล และขณะที่นักเรียนอีกคนหนึ่งเป็นผู้ให้ข้อมูลสลับกันอีกครั้ง เพื่อจะได้มีข้อมูลที่สมบูรณ์เพียง 1 อย่าง ซึ่งเรียกกิจกรรมเหล่านี้ว่าเป็นกิจกรรมสื่อสารสองทาง โดยนักเรียนมีการเจรจาแลกเปลี่ยนข้อมูลโดยมีการประนีประนอมทางภาษาและมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างการทำงานร่วมกัน ทำให้เกิดความเข้าใจในการสื่อสารและสามารถพูดภาษาอังกฤษได้

1.2 ประการที่สอง การที่นักเรียนมีคะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษมีการจัดการเรียนการสอนโดยให้นักเรียนฝึกพูดเป็นคู่ ทำให้นักเรียนกล้าพูดโดยไม่กลัวเสียหน้า เพราะอยู่กันแค่สองคนสามารถช่วยเหลือซึ่งกันและกันได้ ถ้าพูดผิดหรือไม่รู้ว่าจะพูดอย่างไร สอดคล้องกับงานวิจัยของ Pica, Kanagy & Falodun (1993, pp. 19-20) ได้ศึกษาและทำการวิจัยเกี่ยวกับการเลือกใช้ภาระงานสื่อสารในการสอนภาษาอังกฤษโดยเน้นที่ความสัมพันธ์ระหว่างคู่สนทนาในแต่ละกลุ่ม ความต้องการปฏิสัมพันธ์เป้าหมายและผลลัพธ์ที่ออกมาสำหรับนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษ เป็นภาษาที่สอง โดยเน้นที่การปฏิบัติของนักเรียน มีเป้าหมายอย่างชัดเจน และการทำกิจกรรมต่าง ๆ ในการจัดการเรียนการสอนภาษา โดยใช้ภาระงานสื่อสาร 5 ประเภท ผลการวิจัย พบว่า ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พิมพมณี หริตกุล (2558) ที่ได้ศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังเรียน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

2. นักเรียนที่ได้รับการสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน มีคะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2 ของการวิจัย สาเหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะ

2.1 ประการแรก การสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นภาระงานสามารถ ช่วยพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนได้ดี มีภาระงานที่หลากหลาย ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้นักเรียนได้ฝึกพูดภาษาอังกฤษจากการปฏิบัติจริงโดยผ่านกระบวนการเรียนรู้ภาระงานโดยใช้ภาระงานจิ๊กซอว์ (Jigsaw Task) และภาระงานการหาข้อมูลที่หายไป (Information-gap Task) ที่ส่งเสริมการเรียนการสอนให้นักเรียนได้ใช้ภาษาอย่างอิสระ กล่าวคือ นักเรียนเป็นศูนย์กลางในการเจรจาสื่อสาร ซึ่งครูเป็นเพียงผู้คอยชี้แนะและสร้างบรรยากาศในห้องเรียนเท่านั้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Willis (1996, pp. 38-64) ที่ว่า การใช้งานปฏิบัติเป็นสื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้และเรียนรู้ภาษา ในสถานการณ์จริง โดยใช้ภาษาเป็นเครื่องมือสื่อสารในการปฏิบัติงาน ทำให้สามารถพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษให้มีความหมายยิ่งขึ้นจากการได้ปฏิบัติ

จริง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Ellis (1984, p. 32) ที่ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงานช่วยให้นักเรียนได้ฝึกฝนกลวิธีในการสื่อสาร โดยเฉพาะการขอความช่วยเหลือจากคู่สนทนา กลวิธีดังกล่าวจะช่วยให้นักเรียนใช้ภาษาได้อย่างเป็นธรรมชาติ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สายพิน อินทนาม (2558) ที่ได้ศึกษาและเปรียบเทียบด้านการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ผลการศึกษา พบว่า นักเรียนมีคะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.2 ประการที่สอง การใช้การเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ภาระงานจิ๊กซอว์และภาระงานการหาข้อมูลที่หายไป ช่วยให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกพูด และกล้าแสดงออกเพราะมีรูปแบบตัวอย่าง ในการพูดโต้ตอบกัน มีข้อมูลที่ครูเตรียมให้ฝึกในรูปทสนทนาสั้น ทำให้มีความมั่นใจในการโต้ตอบกับคู่สนทนา ดังเช่น Pica (1993, pp. 19-40) กล่าวว่า งานปฏิบัติการหาข้อมูลที่ขาดหายไป คือกิจกรรมที่ผู้เรียนคนที่ 1 และคนที่ 2 ต่างมีส่วนร่วมของข้อมูลที่เหมือนกัน แต่มีบางส่วนของข้อมูลที่ขาดหายไป ดังนั้น ผู้เรียนต่างต้องทำงานร่วมกัน ขณะทำงานร่วมกันนั้นผู้เรียนคนหนึ่งจะเป็นคนขอข้อมูล ในขณะที่ผู้เรียนอีกคนหนึ่งเป็นผู้ให้ข้อมูล และจะสลับบทบาทกันอีกครั้ง เพื่อแต่ละคนจะได้มีข้อมูลที่สมบูรณ์เพียง 1 อย่าง สอดคล้องกับงานวิจัยของ Doughty & Pica (1986, pp. 305-325) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เป็นภาษาที่สอง โดยการจัดกิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติชนิดการหาข้อมูลที่ขาดหายไป (Information-gap Task) โดยทำการวิจัยอย่างต่อเนื่อง 2 ครั้ง ครั้งแรกเพื่อศึกษารูปแบบในการจัดกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติว่ากิจกรรมใดจะมีผลต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ส่วนการวิจัยครั้งที่สอง เป็นการวิจัยเปรียบเทียบลักษณะของกิจกรรม 3 รูปแบบ คือ กิจกรรมประเภทที่มีครูเป็นผู้ควบคุมดูแลที่หน้าห้อง กิจกรรมกลุ่มเล็ก และกิจกรรมคู่ ผลการศึกษาพบว่าการปฏิบัติประเภทการแลกเปลี่ยนข้อมูลแบบสองทางช่วยให้เกิดการเรียนรู้ภาษามากกว่างานปฏิบัติ ที่ไม่มีการแลกเปลี่ยนข้อมูล ส่วนงานวิจัยครั้งที่สอง ผู้วิจัยได้กำหนดรูปแบบการเข้าร่วมกิจกรรม ออกเป็น 3 รูปแบบ ดังกล่าวข้างต้น พบว่า การเข้าร่วมกิจกรรมที่มีครูเป็นผู้ควบคุมดูแลหน้าห้อง ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่น้อยที่สุด การเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มเล็กและกิจกรรมคู่ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ภาษาได้ดีกว่า ทั้งนี้เป็นเพราะการใช้กิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับภาษาที่เรียนโดยตรง ผู้เรียน ฝึกการใช้ภาษาในสถานการณ์ที่สมจริง ทำให้มีความกระตือรือร้นที่จะร่วมอภิปรายการทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ

3. เจตคติต่อการสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากการทดลอง พบว่า เจตคติของนักเรียนต่อการสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน อยู่ในระดับดี สาเหตุที่เป็นเช่นนี้ เพราะการสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน มีการฝึกพูดเป็นคู่และเป็นกลุ่ม นักเรียน ได้มีโอกาสฝึกพูดสนทนาเป็นภาษาอังกฤษ มีบรรยากาศในการเรียนการสอนที่ผ่อนคลาย ไม่เคร่งเครียด ขณะเดียวกัน เป็นการฝึกให้นักเรียนได้ใช้กระบวนการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานอย่างเป็นระบบและขั้นตอนทำให้เกิดความสนุกสนาน มีความรู้ความเข้าใจ มีปฏิสัมพันธ์ที่ดี และกล้าใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น ในการปฏิบัติภาระงานจิ๊กซอว์ และภาระงานการหาข้อมูลที่หายไป ส่งเสริมให้นักเรียนมีความมั่นใจ สอดคล้องกับแนวคิดของ Krashen (1982, pp. 35-40) เกี่ยวกับสมมติฐานด้านอารมณ์และความรู้สึกของผู้เรียน ซึ่งได้กล่าวว่า ผู้เรียนที่มีความวิตกกังวลน้อยจะประสบผลสำเร็จในการเรียน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ แนวคิดของ Oller (1979, pp. 173-183) ที่กล่าวว่า เจตคติ เป็นปัจจัยสำคัญในการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศเพราะเป็นสิ่งสนับสนุนและสิ่งกีดขวาง ซึ่งเป็นปัจจัยในการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ กล่าวคือเจตคติมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ภาษา เพราะเมื่อนักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษา เจตคติจะช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ภาษาได้บรรลุผล ดังที่ อ้อยอัจฉรา สายิน (2554) ได้ศึกษาเจตคติต่อการใช้ภาระงานในการสอนพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดี จากผลการวิจัยดังกล่าวจะเห็นได้ว่า การที่ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการจัดการเรียนการสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ภาระงานจิ๊กซอว์และภาระงานการหาข้อมูลที่หายไปจะส่งผลต่อการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นอย่างมากภายหลังจากครูได้ใช้การเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ดังนั้น ครูควรใช้วิธีการสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

1.2 ครูควรใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียนให้มากขึ้นเพื่อสร้างความคุ้นเคยในการฟังและพูดภาษาอังกฤษ ทำให้นักเรียนโต้ตอบอย่างคล่องแคล่ว ส่งผลให้การเรียนการสอนพูดภาษาอังกฤษ มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล

1.3 การที่เจตคติต่อการสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน อยู่ในระดับดี จากผลการวิจัยนี้แสดงว่าการสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เป็นวิธีสอนที่นักเรียนได้เรียนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ภาระงานที่หลากหลาย ทำให้

นักเรียนเรียนอย่างสนุกสนาน เกิดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ดังนั้น ครูควรศึกษาขั้นตอนการเรียนการสอนพูดภาษาอังกฤษและนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้จะช่วยให้ นักเรียนชอบเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ในระดับชั้นอื่น ๆ เพื่อให้ได้ผลการศึกษากว้างขวางขึ้น

2.2 ควรมีการวิจัยที่เกี่ยวกับการใช้วิธีการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นภาระงานในทักษะอื่น ๆ เช่น ทักษะการฟัง การอ่าน และการเขียน

2.3 ควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบของการใช้การเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน โดยใช้ภาระงานสื่อสารในรูปแบบอื่น ๆ เช่น ภาระงานแลกเปลี่ยนความคิดเห็น (Opinion-exchange Task) ภาระงานการแก้ไขปัญหา (Problem-solving Task) และภาระงานการตัดสินใจ (Decision-making Task)

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*.

กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ.

นิรมล วรรณิต. (2551). *การพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4*.

วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. อุตรธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรธานี.

พิมพ์มณี หริตกุล. (2558). *การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. อุตรธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรธานี.

ผกา มาศ เมฆศรี. (2554). *การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. อุตรธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรธานี.

สายพิณ อินทนาม. (2558). *การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. อุตรธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรธานี.

อ้อยอัจฉรา สายิน. (2554). *การเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ภาระงานการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนหนองบัวพิทยาคาร จังหวัดหนองบัวลำภู*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. อุตรธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรธานี.

Brumfit, D. (1984). *Communicative methodology in language teaching*. Cambridge: Cambridge University.

Doughty, C., & Pica, T. (1986). Information Gap Tasks: Do They Facilitate Second Language Acquisition?. *TESOL quarterly*, 20(2), 305-325.

Ellis, R. (1984). *Classroom second language development*. Oxford: Pergamon.

Harris, D. P. (1996). *Testing English as a Second Language*. New York: McGraw-Hill.

Krashen, S. (1982). Theoretical research and second language acquisition theory. *Methodology in TESOL: A book of reading*. Sydney: Newbury House.

Likert, R. (1932). A teaching for the measurement of attitude. *Achieves of Psychology*, 140(1), 1-55.

Littlewood, W. (1984). *Foreign and second language learning*. Cambridge: Cambridge University Press.

Oller, J. W. (1979). *Language test in schools*. London: Longman.

Pica, T., Kanagy, R., & Falodun, J. (1993). *Choosing and using communicative tasks for second language instruction and research task and language learning integrating theory and practice*. Bristol: London Press.

Shumin, K. (1997). Factor to consider: Developing adult EFL students' speaking abilities. *English Teaching Forum*, 35(3), 8-13

Ur, P. (1988). *A Course in Language Teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.

Willis, J. (1996). *A framework for task-based learning*. Harlow: Longman.